

вали стокъ въ Египетъ. Іуда казалъ на свои-тъ братіе: „За какво да убиваме Іосифа? Той е нашъ братъ, и какво ще придобиемъ, ако го убіемъ? Подобрѣ да го продадемъ на тия купцы“. И така изтеглили Іосифа изъ ямъ-тъ; ни молбы-тъ, ни слъзы-тъ, ни рыданія-та на Іосифа не могли да прѣклонятъ на милость братіе-то му; тѣ го продали на Измаилтяны-тъ за двадесять сребърны монеты.

Подиръ нѣколко врѣмя. Рувимъ дошълъ да извади Іосифа изъ ямъ-тъ. Той ся ужасилъ, като него намѣрилъ, и потекълъ до братіе-то си. „Какво сторихте съ онзи злополученъ отрокъ?“ попиталъ гы той. „Азъ не го намѣрихъ въ ямъ-тъ. Сега кѣдѣ да ся дѣнхъ?“—„Ный го продадохме,“ отговорили братіе-то. Подиръ, за да скрѣпѣть отъ бащѣ си свое-то прѣстѣпленіе, заклали едно козле отъ козы-тъ, накръвавили съ кръвъ-тъ му дрехъ-тъ на Іосифа, испратили ъ на бащѣ си и зарѣчали да му кажатъ: „Таъ окрѣвавенъ дрехъ намѣрихме на поле-то; виждь, да не бѣде на Іосифа?“ Іаковъ тойчасъ позналъ дрехъ-тъ на любимаго си сына и въ отчаяніе извикалъ: „Тая дреха е на Іосифа, него сж раскѣсали люты звѣрове!“ Дълго время оплакувалъ Іаковъ любезныя си сынъ. Всички-тъ му сынове и дѣщери ся стекли да го утѣшатъ, нъ напразно: бѣдный баща былъ неутѣшимъ. „Ахъ!“ говорилъ той, „сърдечна-та горестъ ще мя свали скоро въ гроба; скоро щѣ идѣ и азъ при сына си Іосифа.“

ГЛАВА XXV.

Іосифъ въ Египетъ.

Измаилтяне-тъ, кога стигнали въ Египетъ, продали Іосифа Пентефрію, който былъ единъ отъ първы-тъ велможи при царя Египетскій. Пентефрій, понеже забѣлжилъ въ Іосифа необыкновененъ умъ, честность и благочестіе, поставилъ го първъ человекъ въ дома си и прѣдалъ на рабѣ-тъ му всичко-то си